ANULAI. — No. 15. 20 BANI NUMĂRUL DUMINECA 25 DECEMBRIE, 1904

FURNICA

APARE ODATA PE SAPTAMANA

ABONAMENTE { Pe un an 10 lei / Sase luni 5 „ — PLATA ABONAMENTULUI INAINTE

G. RANETTI — N. D. ȚARANU

ANUNȚURILE SE PRIMESC DUPA INVOIALA
ADRESA
Revista „FURNICA", Bucuresci

Biblioteca Bucureștilor

Desen de N. MANTU.

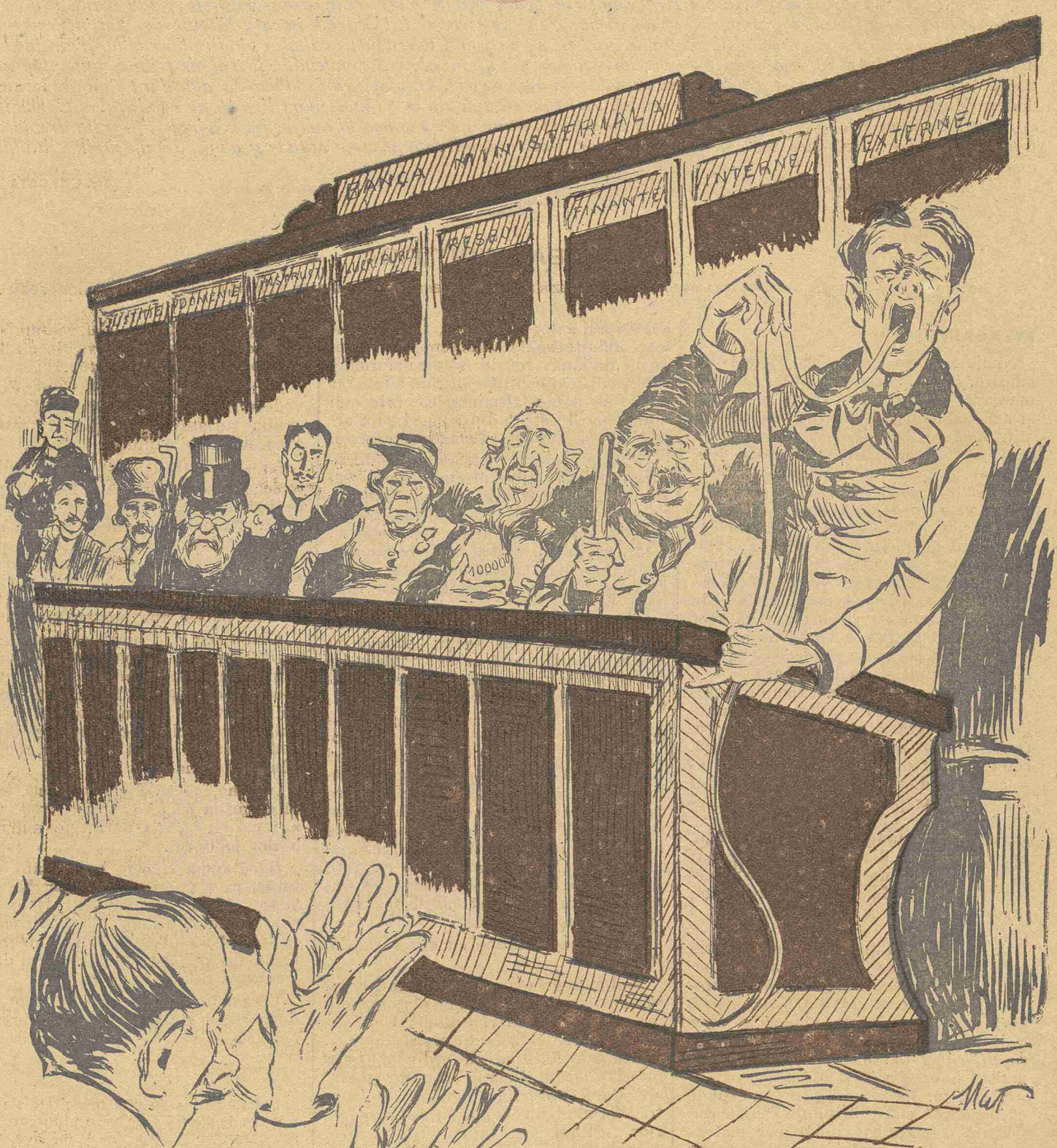

UN MARE MINISTER DE TRANSIȚIE

A se vedea în corpul revistei articolul cu acelaș titlu.

www.dacoromanica.ro

Scumpe Prietene,

Este foarte drept că am promis, sub dulcea presiune a celor mai măgulitoare apreciații, un articol pentru «Furnica», dar tot atît de drept este că nobleța caracterului meŭ nu poate de cît să mă împiedice de a-mi ține promisiunea. Am intervenit însă în favoarea «Furniceĭ», pe lîngă bunul meŭ amic Iodoform. Amicul meŭ a fost încîntat de ocazia ce i se oferea ca să apeleze la judecata opiniei publice în procesul pe care l'a avut — avut și pierdut — cu Comitetul Societățeĭ turiștilor. Iată cum stă chestiunea:

Iodoform scrisese articolul pe care ți-l trimete aci pentru anuarul sus numiteĭ Societăți, și articolul apăruse, minus numele propriĭ, *în faimosul anuar. Dar chiar fără nume propriĭ nu a stat mult articolul luĭ Iodoform în anuarul S. T. R. De abia apăruse și comitetul a decis scoaterea luĭ din anuar, și articolul a fost scos.*

Grație vigilenței comitetuluĭ nu s'aŭ strecurat în public de cît cîte-va broșurĭ conținînd și scrierea luĭ Iodoform.—De ce atîta severitate?

Am înțeles ca d-l membru Vintilă Brătianu să nu poată admite o scriere în care se vorbește și de Finanțe și de Văcărești—de mult înțelepciunea națiunilor ne spune că nu trebue să vorbești de Văcărești în casa Finanțelor. Am înțeles ca d-nul membru Tzigara, care și-a alienat libertatea de gîndire, să nu poată tolera nicĭ la altul o gîndire liberă, dar n'am înțeles că naivele scrieri ale luĭ Iodoform să nu fi fost recunoscute de ceĭ lalți membri aĭ comitetuluĭ, literați de frunte, autorități necontestate, scriitorĭ genialĭ carĭ își pot da seamă de valoarea uneĭ scrieri. Aĭ ghicit că fac aluzie la alde d-niĭ Colonel Iannescu, docent Munteanu-Murgoci, *și* căpitan Berendeĭ, *ca să nu citez de cît pe ceĭ mai marĭ literați aĭ comitetuluĭ. Sărmane Iodoform, teamă îmĭ este că veĭ pierde procesul și în apel. Și chiar dacă publicul la care acum te adresezĭ ți-ar da dreptate, va fi totuși în zădar: ce valoare poate avea opinia unor simpli răcani față de aceea a unor gradați, a unuĭ căpitan, a unuĭ colonel?*

O bună strîngere de mînă.

Dr. URECHIA

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

NOTE PENTRU A SERVI LA CLASIFICAREA SPEOIEI UMANE, PREZINTATĂ LA EXAMENUL DE DOCENȚĂ ÎN ȘTIINȚELE TURISTICE DE D-L IODOFORM

INTRODUCERE

Nimic mai greŭ ca a face o bună clasificare. *Lineu, Jussieu, Cuvier*, cu toată marea lor știință, nu aŭ reușit pe a lor: și azĭ mai sunt nenorocite ființe carĭ nu știŭ încă ce loc ocupă în scara zoologică,—cîțĭ tinerĭ se întreabă și azĭ de's oameni saŭ pești—situație incontestabil penibilă. Problema devine și mai dificilă cînd e vorba de a clasifica speța umană, căcĭ, orĭ-ce s'ar zice, între un măgar și un melc, între un senator și un rinocer, tot se găsesc unele caractere carĭ permit omuluĭ de știință să deosebească, relativmente ușor, melcul de măgar și rinocerul de senator. Nu tot așa este însă cînd e vorba de a diferența două animale de aceeași speță, din speța omenească bună-oară.

Vulgul confundă, de exemplu, adesea, un senator cu un deputat: amîndoŭ încasează diurnă, amîndoŭ votează «pentru», amîndoŭ dorm în ședință. Singur omul de știință nu se poate înșela, omul de știință știe că senatorul sforăe în bas profund, pe cînd deputatul în tenor.

Și cîtă pătrundere științifică trebue, d-lor, pentru a distinge un funcționar de la Finanțe, de un pensionar de la Văcărești! Iată de ce, d-lor, o repetăm, nimic mai greŭ, ca o bună clasificare a speței omenești.

Criteriŭ. — Lipsa unuĭ bun criteriŭ este pricina dificultăților pe carĭ le semnalarăm. Eminentul savant *Czilag* a propus, drept criteriŭ, calvița, și pe această bază a împărțit speța umană în două ordine: a) *Ordinul cheilor*, b) *Ordinul capiliferilor*. Dar o atare clasificare nu rezistă unor cercetări științifice mai aprofundate. In adevăr, știința ne spune că o simplă cutie de pilule Pink e suficientă pentru ca chelul cel mai cu lustru să devie mai plĕtos ca o salcie (toată lumea știe cît de pletoase sunt aceste animale) și invers, cu o cantitate infinitezimală din renumita «Pomadă italiană» reușim să transformăm capul cel mai capilifer într'un adevărat oŭ de struț (de altmintrelea cele mai multe oŭă de struț din comerț sunt artificiale și datorite Pomadeĭ italiane).

D-nul profesor Bondrian și d-nul agregat Păulescu aŭ propus un alt criteriŭ: *„religiozitatea"*. Omul este un animal religios, zic d-niile lor, făcînd crucĭ și mătăniĭ pentru a ne proba că d-lor, cel puțin, sunt animale religioase. Nimenĭ nu poate contesta, d-lor Bondrian și Păulescu, această calitate. Dar, dacă admitem criteriul sus numiților savanți, ce ne facem cu pîrliții de ateĭ? Să-ĭ explusăm din speța umană? Să creăm o nouă speță cu eĭ? Iată-ne într'o situație grea, oribil de grea, mai grea ca o femee însărcinată.

Un mare învățat rus, d. *Riga*, descoperitorul șoșoni-galoșilor, împarte speța umană în două categorii, după cum poartă saŭ nu poartă șoșoni-galoșĭ. Mărturisim că această clasificare nu ni se pare lipsită de o solidă bază științifică. Totuși, exagerat este a face din portul încălțămintei apanagiul speței umane. Nu am văzut oare cu totiĭ și «vite încălțate»? Și de oare ce's «încălțate», nu ar putea ele fi încălțate chiar cu șoșoni-galoșĭ?

Atunci cum rămîne cu criteriul d-luĭ Riga?

Prelungitele noastre studiĭ ne permit să scoatem galoșiĭ și să împărțim speța umană în două marĭ ordine: 1) *Ordinul turiștilor* și 2) *Ordinul sedentarilor*. Sedentariĭ formînd un ordin cu totul inferior, ordin inamic al progresuluĭ: *sedentarii stau pe loc*. Turiștiĭ, din contră, formînd un ordin cu totul superior, ordinul viitoruluĭ, ordinul progresuluĭ; nu este, oare, deviza turistuluĭ: «înainte, tot înainte»? După toate probabilitățile «supra-omul» luĭ *Nietzsche* nu este alt-ceva de cît turistul nostru: *Homo turistus*.

In monografia noastră vom avea în vedere numaĭ ordinul turiștilor. Vom studia turistul și funcțiunea esențială a acesteĭ nobile ființe: turizmul.

Istoric. — După ceĭ mai eminenți istoricĭ, turizmul pe apă a fost inaugurat de bătrînul *Noe*, autorul faimoaseĭ corăbiĭ. Numeroase persoane din scara zoologică luară parte la această primă escursiune pe apă. Apa însă pare să nu fi plăcut bătrînuluĭ navigator, violent cum era el nu putea fi *apatic*, ĭată de ce Noe părăsi apa pentru vin[1]).

Evreiĭ par a fi pierdut, în urmă, gustul turizmuluĭ, probă tînărul Iosif care refuză, cu atîta energie, să ia parte la escursia de plăcere la care-ĭ invita madame Putifar. Recunoașteni însă că unul dintre turiștiĭ ceĭ mai celebriĭ a fost evreŭ: Jidovul rătăcitor, remarcabilul pedestrian.

In fine, ca să fim complecți, trebue să amintim că unĭ istoricĭ văd în *Jonas* cel cu balena părintele submersibililor moderni.

Dacă acum trecem la Romani, constatăm că s'rămoșii noștri practicară cu succes sportul ascensiunilor. Istoria ne-a păstrat numele unor temerarĭ ascensioniști carĭ aŭ plătit cu viața lor îndrăsneala da a fi escaladat celebra, dar periculoasa Stîncă tarpeiană.

Cesar, în fine, înfipse în munțiĭ carĭ despărțeau Italia de Galia, primul *Alpenstok*, și se știe că în amintirea nu-

---

1) Este curios cu cîtă tenacitate s'a transmis conducătorilor de vase plutitoare această aversiune pentru apă a luĭ Noe, primul căpitan de corabie: s'aŭ văzut căpitanĭ de corabie înghițiți de apă, vice-versa nicĭ-odată.

www.dacoromanica.ro

mitului instrument, munții aceștia căpătară numele de *Alpi*[2]).

Documentele pe cari le citarăm ne arată în destul că cei antici iubeaŭ și practicaŭ turizmul. Nici odată însă, ca în zilele noastre, turizmul nu a luat o mai mare desvoltare. Pentru mulți azi turizmul a devenit o adevărată necesitate socială, ați înțeles, d-lor, că fac aluzie la interesanta clasă a casierilor, bancherilor, și alți Parizieni, turiști emeriți.

Cauzele turizmului. — Numeroase sunt cauzele turizmului. Unii călătoresc pentru că s'aŭ însurat. Instituția așa numitului *„voyage de noce“*, are o mare însemnătate: schilodiți de vagoane, jupuiți de otelieri, otrăviți de birtași, tinerii căsătoriți vor și ei să prețuiască mai bine avantagiile domiciliului conjugal.

Alții călătoresc în scopuri politice: turizmul acesta este specialmente practicat de d-nii Junimiști.

Alții sunt împinși la turizm de aversiunea ce aŭ pentru poliția romînă: numeroși casieri sunt înscriși în această secție a turizmului.

Damele și domnișoarele întreprind adesea lungi escursiuni pentru că sufăr de «fibrom», — fibrom cu ochi, și cu sprincene.

Copiii sunt împinși la turizm din cauza multor cireși mîncate.

Cunosc persoane împinse la locomoțiune de ataxia lor «locomotrice», și repede-repede călătoresc cei cu oftică *«galopantă»*.

Sferà de acțiune. — A fost o vreme în care sfera de acțiune a turiștilor era foarte mărginită: un simplu *«voiage autour de ma chambre»* a fost destul pentru ca *Xavier de Maistre* să rămână celebru între turiștii epocei sale. (Cu automobilele și trenurile electrice de care dispunem azi, o asemenea călătorie a devenit relativmente ușoară și putem afirma că o bună jumătate din membrii S. T. R. ar putea-o executa).

Azi lucrurile s'aŭ schimbat: pentru a cuceri azi lauri pe terenul turistic se cer călătorii mult mai însemnate, și mult mai periculoase. Azi adevărații turiști și-aŭ înscris numele în registrele *Munteluĭ Alb*, ale *Munteluĭ Roza* și chiar în acelea ale *Munteluĭ de Pietate*.

Și la noi poziținnlie înalte sunt foarte căutate; pentru a ajunge însă la ele se cere e mare elasticitate... în șira spinării.

Alt-fel turizmul la noi e tot în fașă: o escursie la Văcărești pare încă ceva extraordinar, pe cînd în alte țări, în Franța de exemplu, pînă și ocnașii aŭ excursionat peste țări și mări, pînă în Noua Caledonia chiar. Recunoaștem însă bucuros că și la noi turizmul are fanaticii săi, fanatici cari se duc tocmai... pe lumea cea-l'altă!

Speciĭ de turiști.—După sistemul de locomoțiune adoptat, ordinul turiștilor cuprinde numeroase speciĭ. Printre principalele mijloace de locomoțiune uzitate de turiștii romîni citățm:

Patinele. Multe doamne și domnișoare se servesc de patine ca să alunece mai ușor. (Nu-i vorbă că sunt unele cari alunecă și fără). Sportul patinagiului fiind foarte ostenitor, cere adesea un repauz îndelungat,—vre o nouă lună.

Tramcarul. Turizmul cu tramcarul a decăzut mult în urma morții ilustrului săŭ promotor. Astă-zi tramcarul nu mai este utilizat de cît de bucătărese — de plăcere—și de profesori de nevoie.

Drumul de fer. Drumul de fer constitue un mijloc de locomoțiune foarte prețuit,—de aceĭ cari aŭ bilete de liber parcurs.

Roaba. Roaba pare a fi aleasă de către advocații pentru escursiunile lor. In adevăr, am văzut anunțat prin gazete *«Roabe pentru d-nii advocați»*. Nu putem de cît să regretăm că d-nii advocați aŭ ales acest sistem primitiv de locomoțiune, tocmai acum cînd lumea se plînge de mersul încet al Justiției.

Corabia. Corabia nu prea este în onoare pentru turiștii romîni, de cînd la atîția «li s'aŭ înnecat corăbiile».

Balonul. Sportul aeronautic este foarte practicat de femeile într'o anumită situație; acestea nu ies de cît cu balonul lor.

Barca. Barca este indispensabilă numerosilor turiști politici cari excursionează între cele două continente.

Duba. In timpul din urmă turismul cu duba a avut mulți partizani,—este la mijloc o simplă chestie de «siguranță».

Diverse. Ofițerii de cavalerie afecționează birja; ceĭ de la infanterie, tramvaiul; iar jandarmii călări merg pe jos.

Consilierii comunali se plimbă cu trăsurile,—primărieĭ. (Sistem de locomoțiune foarte practicat de asemenea de soțiile și doicele sus numiților).

Tinerii se plimbă cu șoșoni-galoși; bătrînii cu dricul.

Dintre toți turiștii, miniștrii aŭ adoptat modul de locomoțiune cel mai lent: miniștrii se plimbă cu «carul statului». Și, cu droaia de senatori și deputați înjugați la el, tot ar merge carul destul de iute, de nu i-ar pune Presa «bețe în roate».

Motoare.— Nu voiŭ insista asupra spirtuluĭ de oare-ce spirtul a ajuns azi «denaturat». Voiŭ semnala însă alte motoare cari, de și mai puțin cunoscute, sunt totuși de mare putere. Așa este:

1) *Untul de neft*, motor foarte întrebuințat în cavalerie.

2) *Piciorul.* S'a calculat că un picior bine aplicat în... «Bogdan» poate comunica o iuțeală de 15 scări pe secundă.

3) *Frica*, motor foarte iute, păcat numai că prezintă oare-cari neajunsuri pentru îmbrăcăminte.

4) Un alt motor foarce întrebuințat la noi, motor grație caruia ajungi departe, este *protecția*. Numeroși gineri aŭ adoptat—cu succes—acest motor. O protecție de doi senatori-putere este suficientă pentru a te face să urci dealurile cele mai grele, chiar dealul Mitropoliei.

5) In fine, d-lor, un motor de mare putere, de și foarte puțin cunoscut, este *tinicheaua*. Da, d-lor, tinicheaua este un motor cu mult superior alcoolului, benzinei și petrolului. Ca să vă convingeți, nu aveți de cît să repetați următoarea, foarte simplă, experiență:

Luați o bucată de tinichea de vr-o $^{10}/_{10}$ centimetri pătrați (o simplă veche cutie de sardele este chiar suficientă pentru experiența noastră), fixați, solid, această tinichea de coada unui cîine și imediat veți putea constata că tinicheaua va comunica cîinelui o iuțeală de 60—70 kilometri pe oră.

NB.—La oameni tinicheana se leagă nu la coadă, ci la gît.

Iodoform.

2) Această origine este controversată: unii filologi pretind că munții de cari vorbim aŭ fost numiți *Alpi* din cauza *alpeței* lor, alpeața datorită zăpezilor eterne. (**P—B**; nimic mai ușor pentru un filolog de cît a transforma un b în p, și vice-versa, la nevoe).

O CĂSNICIE CA MULTE

Sunt beți de dulcea voluptate
A valsului amețitor.
Sunt tineri Ș'apoi, din păcate,
Bărbatul ei e... senator.

C'o mînă el i-a strîns mijlocul
Și-i cere-un «rendez-vous» încet...
Bărbatu-acasă, dobitocul,
Grav studiază un budget.

Un excedent fără 'ndoială
Descoperă, că-i fericit...
Dar, vaĭ, onoarea-i conjugală
Se va soldà c'un deficit.

Nu simți pe fruntea'ți, venerate,
Cînd faci ăst studiŭ budgetar,
Două cucuie cam ciudate
In clip'aceasta cum răsar?

Cine te-a pus să'ți ieĭ soție
De două-zeci de primăverĭ,
Fermecătoare, și sglobie,
Și însetată de plăceri?

Cînd după bal o să soseascâ,
Cu nervi-aprinși de Cupidon,
Dormind ea o să te găsească
Și sforăind ca un trombon.

Va adormi și dînsa'n grabă
(Dar nu va sforăi ca el).
Dormiți... căci mîine aveți treabă:
Tu la Senat; ea — la otel!

N etty

www.dacoromanica.ro

EDUCAȚIE DE PENSION

Ea.—De o jumătate de ceas stăm de vorbă și încă nu'mi a spus nici o necuviință. Ce imbecil!

Un ordin de zi al A. S. R. Principelui Ferdinand

A. S. R. Principele Ferdinand, comandantul corpului al II-a de armată, a dat un ordin de zi care privește mai mult desordinea de noapte a vieței ofițerilor. Anume, le-a interzis cu desăvîrșire jocurile de noroc pe bani și concubinajul.

Ordinul de zi al Alteței Sale este, firește, inspirat de cele mai riguroase precepte de morală; îl primim cu aplauze și ne exprimăm dorința ca această operă de asanare să fie completată printr'un ordin de zi care să interzică ofițerilor și consumația necumpătată a băuturilor spirtoase, deprindere regretabilă care pare-se că bîntue printre cele mui superioare grade ale armatei noastre. Nu vom cita nume, pentru că n'am voi ca și la noi să se vorbească de delațiunea în armată ca în Franța.

Ne temem însă că ordinul de zi în chestiune va provoca în sînul ofițerimei o adevărată furtună de protestări, care se poate foarte bine să fie însoțită și de o ploaie de dimisii, mai torențială ca aceea de la Cameră.

Sunt foarte mulți ofițeri cari socotesc că, în timp de pace, în așteptarea viitoarelor noastre glorioase războaie, o partidă de maus saŭ una de poker, constituie mijloace excelente pentru a întreține spiritul războinic al oșteanului. După aceștia, un ofițer cînd zice «bat!» la maus, simte în sufletul luĭ acel avînt vitejesc care caracterizează pe eroii de rasă; iar cînd relansează la poker cu o cacialma nu face alt ceva de cît să se deprindă cu îndrăzneala șireteniilor strategice, cari aŭ asigurat așa de mari succese japonezilor în actualul războiŭ.

Suprimarea bruscă a joculuĭ de cărți va produce probabil o adevărată panică printre ofițeri, mai ales acum în ajunul Anuluĭ noŭ, cînd — după datina străbună — toți, de la răcan pînă la general, își încearcă norocul.

Desființarea concubinajuluĭ, pe lîngă că va avea de rezultat falimentul a cel puțin un sfert din «șantanurile» provinciale și creearea unuĭ proletariat considerabil printre «demimondene», va fi de asemenea criticat de ofițeri, pentru aceleași considerațiunĭ ca mai sus.

A ataca reduta inimeĭ uneĭ țiviliste, a ĭ da asalturĭ disperate, a o constrînge în fine să capituleze și să devie prizonieră, este o foarte nimerită manevră menită a forma în timp de pace spiritul belicos al ofițeruluĭ.

Acești ofițeri răi nărăviți vor mai pretinde că sunt exorbitante prescripțiunile din ordinul de zi după cari eĭ sunt datorĭ, sub pedeapsă de reformare, nu numaĭ să nu joace, dar să părăsească imediat orĭ ce casă cînd va începe să se joace cărți pe banĭ, și să nu frecuenteze de cît localurile pe carĭ le va indica comenduirea pieței respective. Cu modul acesta chiar și maiorii sunt tratați ca minorĭ!

Acești ofițerĭ vor mai murmura contra tend nței de a se transforma cazarma într'o mînăstire. Militarul, pretind eĭ, este menit să cucerească inimile civile, să comande baterii la Cosman, să fie bunĭ trăgacĭ. . la fit aĭ creditorilor, să sdrobească împreună cu Regele... la écarté, ultimele atule ale vrăjmașuluĭ, iar nu să ducă o viață de seminariști inocenți, saŭ să se dedea la distracțiĭ carĭ afemeiază și moleșesc, cum sunt gajurile și alte jocurĭ de societate ale filfisonilor țivilĭ.

Bine înțeles, însă, noĭ aprobăm cu desăvîrșire ordinul de zi al A. S. R. Principele Ferdinand și ne propunem a reveni asupră-'ĭ cu laude mai amănunțite.

R.

MISTREȚUL ȘI PORCUL

D-luĭ și D-neĭ Carolina I. Goilav.

Un porc văzînd că un mistreț
Privea la el cam cu dispreț,
Îĭ zise: „la maĭ lasă frate
Privirile-astea-așa de crude.
Ce? aĭ uitat că sîntem rude?“
Mistrețul, plin de bunătate
I-a zis: —„Dreptate poate aĭ,
Dar printre oamenĭ de cînd staĭ
(Și-atunci mistrețul a surîs)
Atît de mult cu eĭ te-asemenĭ
Că, frate, parcă sînteți gemenĭ
Și... faci familia de rîs!“

Cincinat Pavelescu.

DĂ CEVA ȘI LA SĂRACI!

Sărbătorĭ... Odihnă... Chefurĭ...
Pommery și cozonacĭ...
Tu ce te răsfețĭ în lefurĭ,
Dă ceva și la săracĭ!

Fasonel, care pierzĭ sute,
Cînd la Cluburĭ bancurĭ facĭ,
Banĭ pierduți și noptĭ pierdute...
Dă ceva și la săracĭ!

Doamnă, care daĭ o mie
Leĭ p'o roche ce o 'mbracĭ
Numaĭ la o sindrofie,
Dă ceva și la săracĭ!

Arendaș ce 'n sacĭ puĭ grîne
Șapoĭ aur afli 'n sacĭ,
Din prisosul ce'țĭ rămîne
Dă ceva și la săracĭ!

Cămătar ce n'aĭ rușine
Nicĭ cît corbiĭ ceĭ rapacĭ,
Tu ce'țĭ facĭ tron din ruine,
Dă ceva și la săracĭ!

Deputat ce ieĭ diurnă
Și ca pește 'ntr'una tacĭ,
Știind doar să mergĭ la urnă,
Dă ceva și la săracĭ!

Popă ce 'n gît aĭ burete,
Vreĭ să scapĭ de iad și dracĭ?
Orĭ de cîte orĭ 'țĭ-e sete,
Dă ceva și la săracĭ!

Cyrano.

DIN ALE ALTORA

D l Popescu, un sgîrcit pînă în vîrful unghiilor, fiind bolnav, doctorul îĭ recomandă curățenia corporală, să facă băĭ. — Multe? a întrebat el. — Din cînd în cînd, i-a răspuns doctorul repede, ca să se scape.

Iată'l în fața ferestruiceĭ, la spatele căreia tronează d-l casier vînzător de bilete.

— D-le, te rog, un bilet de bae.
— Poftim.
— Cîte parale?
— Douĭ leĭ.
— Prea scump. Nu se poate maĭ ieftin?
— De ce nu luați un abonament de 12 băĭ?... Vă vine pe 1 fr. 50 baia.
— (uitîndu-se urît la casier) Tacĭ!.. Imĭ garantezĭ d-ta că am să trăesc încă douĭ-sprezece anĭ?

* * *

Nicu e student... înscris numaĭ. Căcĭ e sărac lipit pămîntuluĭ, de dimineața pînă în miezul nopțeĭ aleargă ca să'și agonisească traiul, fără ca totdeauna să se culce, cînd are unde, cu stomacul mulțumit.

Într'o zi, pe cînd, zănatic, pășia fără să vadă unde calcă, cu creerul îmbâcsit de «problema vieței», un cerșetor întinde mîna, se roagă:

— Aveți milă de un om care n'are unde să doarmă!

— Nicĭ proprietar, nicĭ chirie de plătit!.. Și te maĭ plîngĭ!

Nae Mascalazoni.

www.dacoromanica.ro

DIN LUCRU DE NIMIC

Aliniate frumos în marginea trotuaruluĭ, două căruțe trăiaŭ în pace, cînd, hop ! iată un tramcar.

Cum tocmaĭ scăpase de la reparație — căruțele naive, ca și femeile ce se iaŭ de pe aparențe, n'aŭ prea observat aceasta—tramcarul nostru lucea de fă cea ape în soare, înaintează învîrtindu'și roatele maĭ obraznic de cît un fasonel bastonul între degete.

«Oh ! oh ! aŭ exclamat căruțele ; cît îĭ de frumos și mîndru !»

Vizitiul fluieră... ca să le ferească, strînge «bremza», cotește la stînga. .

— Hiiĭ călușeilor !

...Tramcarul trece prin fața lor, plin de importanță și dispreț.

Uluite de atîta splendoare, ele îl petrec cu privirea ; el, ajuns la o bună distanță, face pe craiul, întoarce capul neglijent... Poc ! a dat peste o trăsură căreia 'ĭ a rupt «aripa».

— Ah !

— Imbecilul !

— Acelașĭ lucru se putea întîmpla și ție, 'ĭ a răspuns căruța cea-l'altă, aceea la care tramcarul se uitase lung cînd a întors capul.

— Mă confunzĭ !

— Bre ! bre ! Dar deșteaptă te-aĭ maĭ făcut !

—Puțin maĭ mult de cît voĭ amîndouĭ. Puah !

—Fiĭ maĭ modestă, că nu ți să strică osia !

—Bravos ! doamna dă lecțiĭ la alțiĭ și nu vede că roatele îĭ sunt murdare ca o cutie cu gunoae.

— Pardon ! Eŭ nu mă tăvălesc ca d-ta prin curțile tuturor hanurilor !

— Tacĭ ! căruță de barieră !

— Eĭ-așĭ ! Știĭ că'mĭ plăcușĭ ?! De cînd aĭ cărat și tu un butoĭ cu vin, ți aĭ ridicat nasul, crezĭ că aĭ intrat în relațiĭ... comerciale.

— Ah !... Nu știŭ ce m'apucă... Imĭ vine să scîrțiĭ !

— Istericalele, mașer !

— Deșelato !

— Alaltă erĭ aĭ scăpat de la fierărie, nerușinato !

Incăereala era gata, dacă nu apăreaŭ stăpîniĭ, carĭ pînă atuncĭ puseseră țara la cale în cîrciuma din față.

Și fie-care, așezîndu se pe scîndura ce le servește de capră, a ridicat biciul amenințător...

— Hi ! micule !

— Hi ! puiule !

...Aŭ pornit-o în direcțiĭ opuse.

— O să ne maĭ întîlnim noĭ !

— Să pofteștĭ ! s'aŭ sfidat ele încă oda ă, la plecare.

Intre femeĭ, ura se stinge numaĭ odată cu moartea lor.

Din lucru de nimic se amenințaseră, făcîndu-se de rîs în fața trecătorilor, își făgăduise răsbunare fără milă la prima ocazie.

Una din căruțe—simpatia tramcaruluĭ--cum căra lemne de la o magazie vecină gareĭ de Nord, chiar în ziua aceea alăturîndu-se de tramcar, care aștepta liniștit pasagerii, 'ĭ a șoptit toată pățania cu cea-l'altă căruță. Tramcarul, cu toate că abia își aducea aminte — sunt atîtea căruțe în Bucureștĭ ! —văzînd că el a fost cauza, se umflă autoritar, își dă ifose de gentilom ce apără onoarea iubiteĭ, îĭ promite tot sprijinul luĭ de autocrat cu vizitiŭ, conductor și controlor. Și nu odată, el înțesat cu pasagerĭ, ea gemînd de lăzĭ, fericiți aŭ făcut împreună drumul de la gară în oraș.

Capriciul amenința să devie pasiune, cînd, într'o zi...

Maĭ întîĭ să vedem ce s'a făcut cea-l'altă.

Cînd s'a întors acasă, sacaua vecinuluĭ era în poartă.

— Bună seara, surato, 'ĭ-a urat căruța.—Bună să'ți fie inima, cumătro, a răspuns sacaua ; dar cu sănătatea cum o maĭ ducĭ ? — Prost... prost de tot ! Și astă-zĭ maĭ mi s'a întîmplat una! s'a plîns ea, povestindu'ĭ toată întîmplarea.

Domnișoareĭ ășteia, veșnic cu pîntecele plin de apă, orînduită să moară de umezeală și putreziciune, a început să'ĭ clocote apa de furie cînd a aflat cele îndurate de prietina eĭ de copilărie. — Las'că o punem noĭ bine ! s'a jurat sacaua ; numaĭ să m'asculți pe mine.

Cînd sosește și trenul de zece și jumătate dimineața, birjele se țin lanț de la gară, sgomotul e asurzitor.

Printre trăsurile trase la trap lung de caĭ voinicĭ, urmat de o căruță încărcat cu plapume și alte pachete ale uneĭ familiĭ numeroase ce se întorcea de la băĭ, tramcarul înaintează greoĭ. E plin cu vîrf, duce cît zece trăsurĭ a nemice și cheltuește numaĭ cît două.

Prin dreptul răspîntieĭ Matache Măcelarul, hodorogind haotic, din direcție opusă o căruță goală sosește în goana mare, alunecă în lungul tramcaruluĭ luîndu'ĭ o bucată din scară, s'aruncă cu furie în coastele căruțeĭ ce urma...

Ciocnirea a fost eroică. De frică, instinctiv căruța încărcată a intrat cu oiștea în spatele tramcaruluĭ, pe cînd rivala sa, isbindu-se violent de căpățîna osieĭ din 'nainte, cu roatele în sus s'a dus gîfîind pînă în marginea trotuaruluĭ. Și imediat, urmînd căruța goală, într'un galop caraghios de cal de hingher, vine năprasnic sacaua răsbunătoare, cu dopul sărit... o apă murdară de Dîmbovița țîșnește cu putere din pîntecele eĭ.

Pasagerii mărginași aĭ tramcaruluĭ aŭ luat o bae la picioare ; bagajele din căruță sunt leoarcă. Adevărată răsbunare femeiască !

Din cauza învălmășeleĭ, circulația e întreruptă; copitele cailor înhămați bat

D-șoara Fasonel, în urma stăruințelor luĭ «papa» și «maman», a consimțit să ia de bărbat, *din amor*, pe d-l Popescu, rentier și proprietar pe calea Victorieĭ.

mînioase piatra pavagiuluĭ ; vardistul nu știe ce să și facă capuluĭ d'atîta zăpăceală.

Stăpînii sacaleĭ și căruțeĭ goale, care se încurcaseră la joc de cărți într'o mustărie, iată'ĭ că sosesc galop, tocmaĭ bine ca să fie duși la secție împreună cu «instrumentele lor de muncă».— Tramcaruluĭ 'ĭ s'a luat numărul, a fost lăsat să'și continue «cursa».

— Chiar în chestiĭ de inimă, a reflectat el amărît, e prost lucru să aĭ afaceri cu ceĭ de o treaptă inferioară ție. A doua oară nu maĭ mă prind !

Sacaua a fost scoasă din procesul verbal.

— Eu venisem să'ĭ despart .. să le strîng mîna—a explicat domnișoara hidropicoasă d-luĭ comisar, care a crezut'o.

Nae D. Țăranu.

BABA MĂLAIŬ VISEAZĂ

Dăună-zĭ mă'ntîlniĭ c'o babă
Care trăește cu'n biban.
In mînă ea ținea cochetă
Un mic manșon de astrachan.

Cum gulerul mi-e ros de molii,
Priveam cu rîvnă la manșon
Și îmĭ ziceam în gînd ca prostu :
Ah, ce maĭ guler de palton !

Dar baba galeș mă întreabă :
— Cum văz, manșonul mi'l adorĭ ?
— O, da madam, fiindcă'ntrînsul
S'ascunde-o lume de comorĭ !

Ea roșie'și plecă privirea :
— Ah știŭ .. îți plac mîinele mele...
Și nu știa că eŭ șnapanul
Făceam aluziĭ la... inele !

I. B. Victor.

www.dacoromanica.ro

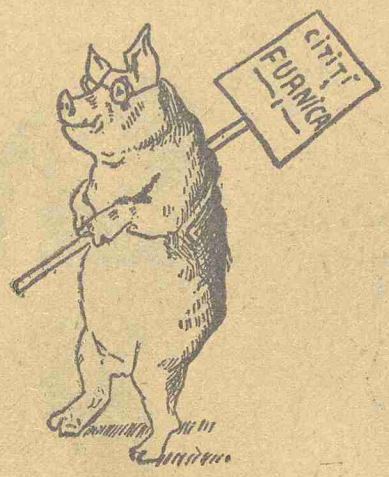

ORAȚIUNE FUNEBRĂ DE SF. IGNAT

Domnilor oameni,

In ziua de Sfîntul Ignat zeci de mii de porci cad pradă lăcomiei nesățioase a aceluia care s'a proclamat singur regele animalelor, dar care nu e de cît călăul lor. Este un măcel mai groaznic de cît acel de la Porc-Arthur. Un «guiț» formidabil se ridică spre cer ca un blestem.

Față de trista pațanie, sau mai bine zis Pațacnie, a sărmanului porc, dați'mi voie să pronunț o mică oratiune funebră, arătînd în cuvinte bine simțite viața și meritele defunctului.

Domnilor oameni,

Despre un seamăn al vostru care cîștigă la cărți, la loterie, ori a avansat prea repede în slujbă, sau a luat o zestre bună, voi ziceți de obiceiu: «A avut un noroc porcesc». Nimic mai falș! Porcul nu are noroc, porcul e un mare ghinionist, dovadă destinul implacabil care'l lovește în fie-care an în ajunul Crăciunului..

El a fost și este, de altminteri, continuu persecutat și calomniat de oameni.

Cînd vreți să arătați halul de murdărie al cuiva, spuneți că e murdar ca un porc. Adică de ce porcul e murdar? Pentru că se bălăcește în noroiu? Dar cîți oameni, mai ales politicieni, nu înnoată zilnic în mocirla celor mai necurate afaceri, și totuși nimeni nu-i decapitează în ziua de Sf. Ignat!

Altă nedreptate comit oamenii cînd spun: «Cutare e beat ca un porc» Ori, desfid să mi se arate un singur porc care a fost văzut intrînd într'o circiumă sau berărie! Chiar dacă ar vrea să intre, săracul, l'ar da chelnerii cu ciomagul afară, înainte de a fi apucat să comande o consumație. Văzut-ați vreodată porci în stare de ebrietate? Nici odată. E drept însă că există porci *afumați*; dar bieții porci nu se afumă cu alcool ca oamenii.

Cărțile și piesele proaste, ca și cele necuviincioase, le tacsați de asemenea de porcării. Pură defăimare: nu s'a pomenit pînă acum porci literați și autori dramatici! Nu e frumos ca oamenii să comită cărți și piese proaste și apoi să arunce vina pe niște porci inocenți.

Domnilor oameni,

Porcul este de obiceiu însurat; celibatul și concubinajul, aceste pericole disolvante ale societăților umane, sunt necunoscute gintei porcine. Consoarta porcului se numește scroafă. Contrariu poeților cari numai se nasc, o scroafă se naște dar se poate și face. Scroafele artificiale se fac de obiceiu de către biliargii și de copiști. Scroafa se mai numește și «dama de ghindă», poreclită astfel din cauza nutrimentului ei de predilecție.

Domnilor oameni,

Nu mă sfiesc d'a proclama că, în multe privinți, porcul este superior omului. Mai întîi, carnea de porc se mănîncă pe tot globul, pe cînd cea de om nu e apreciată de cît de antropofagi în unele regiuni sălbatice. Imparțialitatea mă obligă să adaog că și în țările civilizate există canibalizmul, dar localizat numai în cercul restrîns al literilor și artelor; se știe, în adevăr, că scriitorii, actorii, pictorii și sculptorii «se mănîncă între ei».

Porcul produce șoriciul care e delicios; omul e inferior, de oare-ce el a produs șoricioaica al cărei gust n'am auzit pe nimeni să'l fi lăudat.

Patriotizmul porcului nu poate fi pus la îndoială; proba cea mai patentă e că ungurii au închis granițele lor pentru toți porcii din Regatul Romîn.

In schimb, porcii sunt filosemiți. In adevăr, ovreii nu mănîncă de loc carne de porc. E lesne de înțeles că, dacă porcii ar fi antisemiți, ovreii i-ar fi mîncat de mult fripți.

Unii porci sunt și aristocrați; numele acestora este însoțit de particula nobiliară *de*; astfel celebra familie a D-lui Porc *de* Ciine.

Sunt porci cari se sacrifică zilnic pe altarul științei, sunt așa zișii porci de India cari'și jertfesc viața pentru ca medicina să progreseze spre binele omenirei.

Porcii sunt, apoi, niște eminenți meteorologi. Cînd vezi porcul cu paiul în gură, să știi că se strică vremea la sigur; pe cînd cîți oameni nu îi vedem cu paie de mazagran în gură, fără ca prin aceasta să anunțe cea mai mică perturbație atmosferică.

Domnilor oameni,

Nobila rasă din care fac parte defuncții cărora le rostesc această supremă cuvîntare de adio are în parlament un reprezentant: pe distinsul d. Al. Constantinescu.

In comerțul Capitalei a avut pe cunoscutul restaurator Purcel. La Academie, dacă nu mă înșel, este un domn Porcius. La Ploești cunoșteam odată pe un ilustru agent electoral Simion Purcea. Ați auzit apoi cu toții de o sumă de inși celebrii cărora li se zice Ghiță Porcul. Mă opresc aici, pomelnicul ilustrațiunilor porcine ar fi prea lung, căci *p'or'cine* ai putea la urma urmei să'l citezi în anumite momente ale vieței sale.

Domnilor oameni,

Cred că am pus în evidență importanța porcului. Totuși, încă două cuvite. Chiar din picioarele porcului se poate scoate ceva bun: admirabilele piftii. Dar picioarele omului ce produc? Cel mult bătături cari'l fac să sufere pe el, și bătăi cari îndurerează pe alții.

Porcul mai poate fi utilizat și în orchestre, știut fiind că toba de porc e excelentă.

In sfîrșit, porcul, această ființă care pe nedrept e socotită ca prozaică și vulgară, dă naștere trandafirilor. Ce poate fi mai poetic ca un trandafir? Nu vă recomand însă ca să puneți la butonieră trandafiri de porc sau să-i oferiți iubitelor voastre. E mai preferabil să-i mîncați.

Domnilor oameni,

Nu'mi mai rămîne acum decît să spun, după datina creștinească, răposaților, porci:

Fie-le țărîna ușoară, mai ușoară decît carnea lor; și fie încredințați că, dacă nu aŭ un loc în inimele noastre, vor avea unul la sigur în stomacurile noastre.

Tarascon

PREA MULT!

— *De azi să știi te dau afară!*
Ca un măgar mi te-ai purtat!
— *Da'c-am făcut, stăpîne, iară?*
Mă iartă, nu sunt vinovat...

— *Tutun că'mi furi de prin cutie*
Și vin că-mi bei ades te-am prins
Și te-am ertat. Mi-am zis: Hai, fie!
Căci, vezi, cu tine m'am deprins.

Dar să-mi săruți și pe Anica
Fata din casă... E prea mult!
Nu vreaŭ să mai aud nimica!
Să pleci! Nu vreaŭ nici să te-ascult!

Geping.

www.dacoromanica.ro

IN FAMILIE

— Bonjur, Lili .
— (taindu'i vorba, supărată) Bonjurăxină !
... Mai bine ai face să spui luĭ tata-tău ca să se ducă să'mĭ plătească «nota» la croitoreasă.

UN MARE MINISTER DE TRANSIȚIE

Mare bătaie de cap tot-d'auna pentru șefiĭ de partide pînă să alcătuiască un minister care să împace și pe numeroșiĭ amatorĭ de portofoliĭ și interesele țăreĭ

Este vorba în acest moment de un guvern de transiție. Propunem noĭ unul care, în împrejurările politice actuale și maĭ ales în starea moravurilor de la noĭ, se impune. Iată marele minister de transiție pe care'l recomandăm opinieĭ publice :

Bosco Bismarcovicĭ, președenția consiliului și externe.
Ghiță Toroipan, interne.
Șloim Kiulenberg, finanțe.
Bondreanu, instrucție publică.
M. Georgescu-Vitriol, justiție.
Berechet, comerț.
Fasonel, lucrărĭ publice.
Mama Soacră, razboiŭ.

Prima particularitate pe care o prezintă acest minister este că, în sfîrșit, se dă o soluție favorabilă chestiuneĭ feministe, introducîndu-se o damă într'un cabinet ministerial. Pînă acum sexul frumos era introdus cel mult în cabinete particulare și în cabinete de toaletă. Nicĭ nu se putea o achiziție maĭ nemerită pentru ministerul de războiŭ ca aceea pe care am făcut-o în persoana Mameĭ Soacre. Cine putea face o figură maĭ bună la departamentul gîlceveĭ ca Mama Soacră ? Cine e maĭ belicoasă ca Dumneaeĭ ? Chiar cînd vor desarma toate națiile și se va ajunge la pacea universală, Mama Soacră nu va desarma în veci vecilor. Ea va fi pururea la războiŭ.

O numire tot așa de excelentă este aceea a dluĭ Bosco Bismarcovicĭ. Pentru a fi șef de guvern, trebuie azĭ să fiĭ și un bun scamator, un distins panglicar, altminteri pățești ce-a pățit d. Sturdza ; te trag pe sfoară amicii. Aceleași calităț se cer și unuĭ ministru de externe, căcĭ ce e alt ceva diplomația de cît o boscărie, decît arta d'a face din negru alb și viceversa ?

Prezența bravuluĭ cetățean Ghiță Toroipan la interne nu are nevoie de explicațiĭ. Cine l'a văzut operînd la Tunarĭ și la Cuibu cu barză, își dă seama că d. Toroipan e o forța electorală de mîna întîia.

La finanțe, desfidem să ni se arate un ministru maĭ iscusit ca d. Șloim Kiulenberg, eminentul cămătar. Nimenĭ nu se pricepe să presideze tragerile la sorțĭ maĭ bine ca dînsul. Pe lîngă aceasta, cu un ast fel de ministru de finanțe, Romînia va scăpa de pacostea împrumuturilor. D. Șloim Kiulenberg își va începe activitatea prezentînd un proect de lege cu un articol unic prin care se va trage clapa tuturor creditorilor Statuluĭ. Apoĭ, pe viitor, Romînia nu se va maĭ împrumuta niciodată. Din contră, ea va împrumuta pe alțiĭ, cu dobînzĭ oneste de 500 la sută, și anume va exploata pe țărișoarele minore ca Bulgaria, Serbia, Monte negru, pînă ar fi aduse la sapă de lemn.

Am pus pe Bondreanu la instrucțiune publică, fiind că dacă e vorba să zăpăcim învățămîntul cu atîtea legĭ complicate și trifurcate, cine poate face un balamuc maĭ strașnic la acest departament de cît celebrul filozof Bondreanu ?

D. M. Georgescu Vitriol, care are pe fie-care zi cîte zece procese, este de sigur persoana cea maĭ în legătură cu justiția de la noĭ, de aceea i-am oferit portofoliul justițieĭ.

D-luĭ Berechet i am încredințat ministerul de comerț. Nea Niță Berechet e un comersant fain, care știe să scoată vin din surcele și banĭ din piatră seacă. Adăogați în plus, că numele de Berechet va fi de bun augur pentru ministerul avuțieĭ naționale, unde va domni berechetul. In tot cazul, orĭ ce-ar zice infama opoziție, noĭ pretindem că nea Niță va fi un ministru de domeniĭ maĭ priceput ca Musiŭ Cosmetică.

In fine, la lucrările publice, unde de obiceiŭ nu se face niciŏ treabă, am numit pe d. Fasonel, respectînd tradiția care cere ca la acest departament să debuteze în cele maĭ multe cazurĭ junĭ cărora trebuie să li se dea un portofoliŭ fiind că sunt băeții băbachii saŭ feciorĭ de banĭ gata. De altminterĭ, d. Fasonel, fără să fie inginer, n'a făcut altceva pînă acum de cît să bată podurile și șoselele, prin urmare nu i se poate discuta competența la lucrărĭ publice.

Iată un minister de transiție în potriva căruia nimenĭ nu va avea nimic de zis !

Jorjŭ Delamidilă

PENULTIMA ORA

REMANIAREA MINISTERIALA

D'abia format, ministerul nostru a și trebuit să îndure soarta comună tuturor ministerelor din țara noastră.

D. Niță Berechet s'a retras de la ministerul de domeniĭ pe motiv că d sa e liberal și că disciplina de partid nu-ĭ permite să facă parte dintr'un guvern care nu e presidat de d. Sturdza.

Imediat, « Furnica » a convocat la Gambrinus o consfătuire a majorită-

www.dacoromanica.ro

ților pentru a complecta această vacanță. Soluția la care s'a ajuns e din cele mai fericite: **Badea Cârțan**, cunoscutul filoromân, a binevoit să accepte, după lungi tratative și tratații, portofoliul domeniilor.

Un țăran la ministerul agriculturei, un țăran veritabil, iar nu un țăran de carnaval și cașcaval ca d. Dincă Skileru, nu se putea visa ceva mai ideal de către un partid eminamente democratic ca al nostru.

Mai putem adăoga că, fiind admis principiul că și femeile se pot vîrî în afacerile publice, Excelența Sa Badea Cârțan a isbutit să'și așeze ca secretar general pe eminenta publicistă Madam Smara.

In sfîrșit, suntem în măsură să anunțăm că ministrul domeniilor va prezenta între altele, două importante proecte de legi: unul relativ la plantarea macaroanelor în Romînia, elaborat de ministru în urma studiilor făcute de d-sa la Roma, unde s'a dus pe jos, ceea ce n'a făcut pînă azi nici un bărbat de stat: și alt proect privitor la cultivarea sistematică a spanaculuî datorit valoroaseî secretare generale a ministeruluî de domeniî.

Ultima oră

Nouî dificultăți par a se ivi la orizontul mareluî minister de tranziție.

Ast-fel, d. Bondreanu pretextează că, fiind în doliu în urma morței Impărăteseî Austrieî, nu poate intra în cabinet.

Pe de altă parte d. M. Georgescu Vitriol a declarat că, micî afaceri reținîndu-l la Văcărești, e posibil ca să nu se poată ocupa de nouile d-sale atribuțiunî.

Vom aviza. **J. D.**

FABULĂ

O femee cam ciudată
Patru fete dintr'odată
A născut;
Lumea toată
Se'ntreba: „cum a putut?“

MORALA

Pe dracu'n patru l'a făcut!

Nastratin.

ESCU

Citim în «Universul»:

„In urma examenuluî de capacitate la gimnastică ținut la liceul Lazăr, aŭ reușit, în ordinea clasificațieî, următoriî candidați: Nae *Georgescu*, A. *Niculescu*, N. *Ionescu*, I. *Dumitrescu* și A. *Popescu*.“

La aceasta avem de adăogat—din isvor sigur—că d. Mitică *Constantinescu* a căzut, iar d-luî Tirirică *Vasilescu* i s'a respins actele și deci—cu regret—nu s'a prezentat.

Cinel

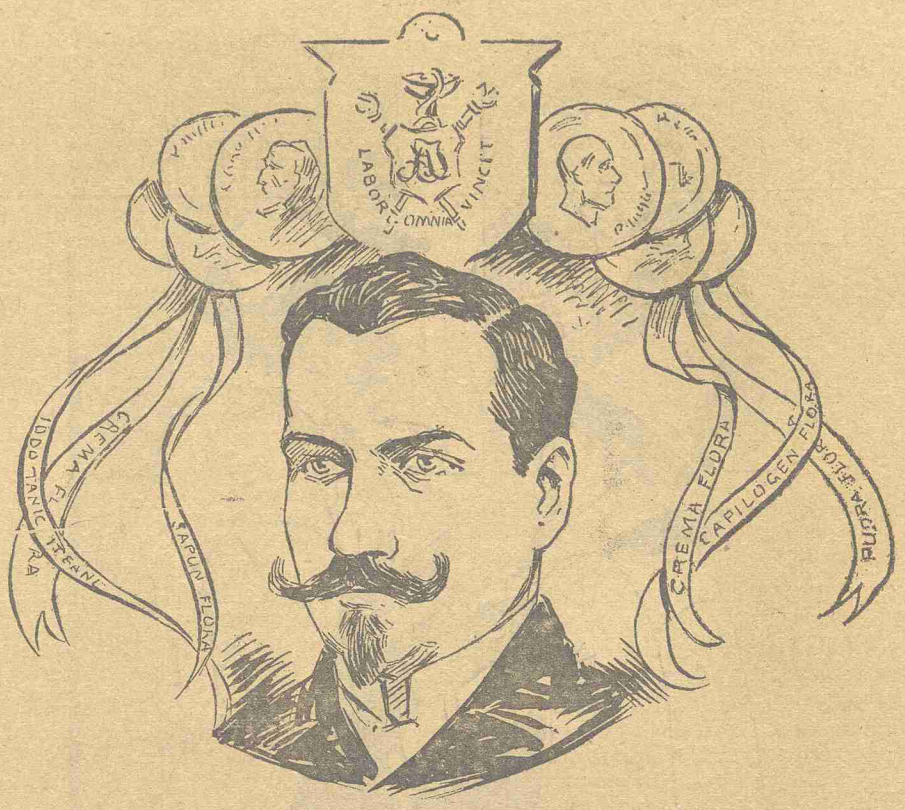

Alexandru Iteanu, *farmacist din Rimnicu-Sărat.*

Un mic barbișon îî dă înfățișarea simpatică a unuî mușchetar. Dar, sufletește, este tot ce poate fi mai diametral opus unuî mușchetar. Succesul săŭ în viață nu se datorește nicî speder, nicî palavrelor gascone, ci uneî arme mai puțin romantice, dar ale căreia victoriî sunt mai durabile: Munceî Marca farmacieî Itean- este «Labor omnia vincit», care e ceva mai mult de cît o marcă comercială, e un adevărat blazon, în vremurile acestea cînd noblețea inteligenței harnice și inventive e superioară nobleței moștenite prin pergamente mai mult saŭ mai puțin autentice.

Dacă ar fi o dreptate în lumea asta, sexul frumos din țara românească ar trebui să ridice imediat o statue luî Iteanu, ale cărui preparate farmaceutice, în frunte cu incomparabila cremă Flora, se găsesc pe toate mesele de toaletă ale gentilelor coconițe. Cine a contribuit mai mult să dea tenuluî lor acea frăgezime și albeață ca a petalelor de crin cu cariî nepoțelele Eveî ne bagă în furorî? Iteanu! Era să zicem: I-tenul!

In politică Iteanu merge cu d. Ionel Grădișteanu, adică e conservator cantacuzinist. Să 'l ferească însă Dumnezeŭ pe d. Cantacuzino să facă «Furnica» un partid, că i'l furăm la sigur! **Bordò.**

RAPORTUL D-LUI LOCOT.-COL. GHENEA

Ziarele anunță că d Sturdza a chemat pe d. locotenent-colonel Ghenea, care a fost trimes în Germania să supravegheze fabricarea tunurilor comandate la Krupp, și i-a cerut să facă un raport în această privință.

Putem spune mai dinnainte că focurile nouilor tunurî sunt teribile, după părerea d-luî Ghenea. Cînd d. Sturdza amenință opoziția cu «focul Gheneî», la tunurile astea făcea aluzie!

Vedea-te-am Ghenearal, domnule Ghenea!

EGOISM

Tabloul I. Un restaurant elegant. Un domn mănîncă cu poftă o cotletă de miel și cugetă cele ce urmează:

„Cotleta asta-i de minune! Sunt buni și miei cînd sunt mici.
„Vecinu ăla cînd comandă parcă-i Hamlet al luî Schakespeare;
„Casierița e cam slabă și glasu-i tae ca un brici...
„Ori ce s'ar zice: E mai bine aici de cît la cimitir.“

Tabloul al II-lea și ultimul. Un cimitir ospitalier. Un miel paște iarba verde după mormintele creștinești și'și zice în sinea luî:

„Cînd ești ursit d'o neagră soartă doar miel în lume să te naști
„Nu-i datoria ta să cugeți, ci igiena ta-i să paști.
„Ce iarbă grasă. La o treabă sunt buni și oamenii cînd mor...
„Ori ce s'ar zice: E mai bine aici de cît la abator!“

Cincinat Pavelescu.

UN INVINS

Din zorî, pînă seara și de seară pînă 'n zorî, aceeași îî e viața. Zi cu zi îî e tot una; de cîți-va anî încoace, identic și-a omorît ceasurile. De e iarnă saŭ vară, de cîntă cucul, saŭ urlă crivățul, diferența pentru el este numaî o haină mai groasă acum, mai subțire la vară; încolo... vegetează!

E doctorand în medicină de acum opt anî de zile; colegiî luî sunt cu carierî închegate, mulți pe drumul uneî bogate clientele, saŭ năzuind în pragul celebrităței... El a rămas acelaș... vegetează!

N'are pe lume nicî o rudă, e singur; dacă ar muri astăzî, l'ar moșteni statul. A avut o bursă de la o instituție de binefacere din nordul Moldoveî. Cu ea și-a trecut toate examenele și ce bun băiat era..! A învățat carte nu glumă, căcî luase prin concurs internatul la spital.

Intr'o iarnă era o excelentă trupă de varietăți la Hugo. S'a dus odată de curiositate, dar i-a fost de ajuns ca să-î

www.dacoromanica.ro

alunge gîndurile munceĭ ! De atuncĭ îl găseaĭ zilnic acolo, în capul bănceĭ întîia, spilcuit, pufnind din „imperială“ ! Cînd cîntăreţele aplaudate, trimiteaŭ sărutărĭ publiculuĭ, el le prindea întîĭ ; la el se uitaŭ cînd fredonaŭ refrenurĭ cu atîtea înţelesurĭ ! Pînă atuncĭ dînsul nu considera sînul, inima, buzele şi ochiĭ femeilor de cît ca fragmente anatomice... Acum însă disprețuia prozaica stiinţă, ura medicina, cînd imaginaţia îl făcea să palpite alăturĭ de caldul sîn al franţuzoaicelor !

Şi prin deducţiune îşĭ închipuia Parisul subt forma unuĭ furnicar de fuste, frufruurĭ, sînurĭ, profiluri superbe, pulpe ademenitoare şi tălĭĭ mlădioase... Astfel concepea el capitala lumeĭ, subt aspectul ăsta ar fi voit să o vadă, să trăiască şi să moară înnecat în valurĭ de şampanie, nourĭ de fum de havane, încleştat pe corpurĭ a miĭ de femeĭ frumoase !...

Nu ştiŭ cum a aflat Epitropia că protejatul eĭ s'a înomolit la doctorate şi i-a tăiat bursa. A dus'o răŭ doctorul, nicĭ o resursă, nimic ! vre o douĭ anĭ a avut de lucru într'un sanatoriŭ de mîna a doua, unde patronul îl storcea de toată energia de care era capabil, într'o muncă continuă din zorĭ pînă în noapte. Avea o seară pe săptămînă liberă, dar şi atuncĭ era reţinut de cîte un bolnav în agonie !...

Citirea este un sport pe care, dacă nu'l exerciţĭ din timp în timp, îl uiţĭ şi deviĭ greoĭ cînd e vorba de concursurĭ maĭ cu seamă. A eşit din sanatoriŭ hotărît să'şĭ dea examenele de doctorat. Zadarnic însă, perduse gustul cititului!

L'aŭ luat doctoriĭ cunoscuţĭ, ca ajutor al lor, la unele boale curioase de copiĭ ; avea o deosebită îndemînare întru a face operaţiunea tubajuluĭ la boala numită *Crup*. Doctoriĭ neputînd veghea lîngă copiĭ, era un bun mijloc pentru dînsul de a cîştiga frumoase parale.—Aŭ venit însă timpurile grele, onorariul a scăzut, aşa că mediciĭ găsesc acum maĭ folositor să se dispenseze de ajutorul doctoranduluĭ !

* * *

De atuncĭ, amărît şi descurajat în suflet, vegetează zi după zi, tîrîndu'şĭ viaţa în mod banal şi uniform ! Cafeneaua High Life îĭ este locuinţa, biuroul de lucru, mormîntul iluziilor pierdute... A colo zace ceasurĭ întregĭ, privind fix, cu o figură de băutor de opium, cu ochiĭ pironiţĭ în văzduh, dus pe gînduri după intangibila himeră a fericireĭ !

Poate că meditează la greaua problemă a hraneĭ zileĭ de mîine ! Poate că e pe drum de a răspunde dureroaseĭ chestiunĭ: ce surcea va arde noaptea pe ger în camera ĭ înţelenită şi strîmbă de dorul uneĭ raze de căldură ! Acolo se scoală răguşit de aspirarea aeruluĭ înghețat, acolo adoarme fericit că se va mîngîia cu visul Parisuluĭ, care nu'l părăseşte nicĭ-odată !

Dacă dimineaţa în cursa-ĭ obicĭnuită şi zadarnică după viaţă, nu întîlneşte vre-unul din atîţĭ prietenĭ carĭ îl ocolesc cu epitetul de «tapeur« pe care de atîtea orĭ l'a auzit... refugiul e la chelnerul Lazăr de la High Life. Un caputiner la ceaşcă şi şease franzeluţe îĭ sunt dejunul. — «Rămîne, Lazăre»— «Rămîne, domnule doctor !»

Şi omul ăsta are nervĭ, are muşchĭ de oţel, are voinţă... dar l'a omorît deziluzia ; e un învins al vieţeĭ !

Are un prieten care caută 15 miĭ de leĭ ca să-ĭ speculeze la curse la Paris, promiţînd comanditaruluĭ beneficiĭ fictive dar cu aparenţe de realizare... O comoară! I-a promis doctoruluĭ că dacă va găsi îl va lua şi pe dînsul !

De atuncĭ nu umblă de cît cu un anunţ, tăiat din gazete, prin care jucătorul de curse pune condiţiunile asociaţieĭ. Pretutindenĭ însă e întîmpinat cu zîmbete şi zeflemele, iar bietul doctor se încîntă de orĭ ce glumă care'ĭ dă speranţe, face pe misitul cu o neobosită ardoare. căcĭ de reuşita afacereĭ depinde fericirea... Parisul !

. . . . . .

Se încovoaie din ce în ce, se ofileşte. Zadarnic m'am căsnit cu fapta şi cu vorba să-ĭ aprind moralul, să'l scot din apatia asta, vecină cu moartea... n'am putut !...

E totuşĭ om cu demnitate în toată sărăcia luĭ : susceptibil ca o fată tînără, curat la suflet ca un copil. Mare însă trebuie să fie prăpastia pe care destinul l'a povîrnit, căcĭ, deunăzĭ la vederea unuĭ elegant cupeŭ al uneĭ cunoscute octogenare din lumea mare, a exclamat—cu un timbru sinistru, mînat de o adîncă convingere :

— Dă'mĭ Doamne cel puţin o Babă !!

George Caĭr.

MĂICUŢA MAGDALENA

In lăcaşul mînăstireĭ
Maĭca Magdalena cîntă
Ca un înger de frumoasă
Şi ca îngerul de sfîntă !..

Optsprezece anĭ, atîta
Are maica... Ba maĭ are
Ochiĭ dulcĭ şi umezĭ pururĭ,
Doritorĭ de sărutare !

In duioasa lor privire
E cuprins întreg misterul
De mă'nchină eĭ şi dînsa
Nu iubeşte de cît Cerul...

Magdalenă, Magdalenă,
Tînără cît eştĭ frumoasă.
Părăseşte mînăstirea
Şi te 'ntoarce iar acasă.

De-aĭ greşit .. De ce păcatul ?
Să-l rescumperĭ prin robire ?
Vino 'n lume de iubeşte.
Tot se iartă prin iubire !

Tu nu vezĭ ? Aşa frumoasă
Printre maicĭ eştĭ rătăcită.
Vino 'n lume Magdalenă
Să te facem fericită !

E păcat ! atîta înger
Avusese şi pămîntul !
Dar ecoul mînăstireĭ
A întors aşa cuvîntul :

„Magdalena nu e înger.
„Nu-ĭ nicĭ sfîntă Dumnezee...
„Nicĭ Fecioară prea curată,
„Magdalena e femee !

„Ca s'o scoţĭ din mînăstire,
„Tinere, e foarte greŭ !
„Magdalena e amanta
„Unuĭ sfînt arhiereŭ !“

Piron

Numărul de anul noŭ al „Furniceĭ“ va apare Joĭ 30 Decemvrie.

Va fi un număr nec plus ultra şi cu un tiraj excepţional.

Noĭ cînd făgăduim ceva cititorilor, ne ţinem de cuvînt, şi n'avem nevoie, ca oare carĭ Blegeşti aĭ Orientuluĭ, să cerşim certificate de complezenţă de la bărbaţĭ, de altminterĭ stimabilĭ, ca d niĭ Radivon saŭ Riegler, un giu vaergiŭ şi un cofetar, carĭ pot fi consultaţĭ în chestie de mărţişoare şi de cataifurĭ, dar nu în materie de litetutură umoristică.

Afară de aceasta, „Furnica“ n'are nevoe să'şi măreaecă formatul, fiindcă ea e deja o revistă maĭ mult decît mare : am spune o revistă măreaţă, dacă pe noĭ modestia nu ne-ar opri să ne servim ca alţiĭ de nişte reclame de carĭ numaĭ mărfurile din hala vechiturilor aŭ nevoie, mărfurĭ carĭ nu se pot recomanda singure prin însăşi calitatea lor.

Să nu se creadă că prin aceasta avem de gînd să facem vr'o polemică. Honni *) soit qui mal y pense. **Nu aruncăm nimănuĭ mănuşa pentru simplul motiv că încă n'am ieşit din iarnă şi nu descomplectăm noĭ bunătate de perechĭ de mănuşĭ pentru fite-cine !**

UNUI MATEMATIC

Nu'ĭ problemă să dea chix,
Ne-a convins pe toţĭ de asta.
De cînd l-a aflat pe „X“
Cu care'l trăda nevasta.

S. A. Conta.

*) gman.

www.dacoromanica.ro

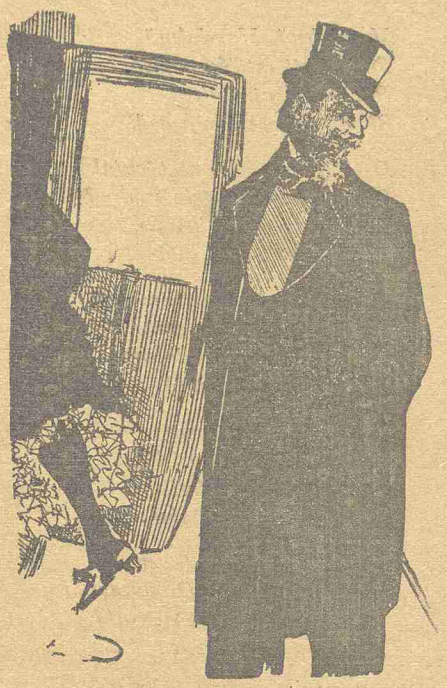

— Şi hotelierii se mai plîng că afacerile le merg prost!

CÂND BEA AMICUL MEU?

Cînd are bietul o durere,
Ce vreţi să facă el? Bea bere.
Cînd vrea să'nnece un suspin,
Sărmanul meu amic bea vin.
Cînd îl înşeală vre o puică,
In desperarea lui bea ţuică.
Cînd este trist şi abătut,
Voind să uite, bea vermut.
Pe suflet cînd are o rană,
Inghite-o sticlă de tizană.
Iar cînd o fi mai grav un caz,
E'n stare ca să bea şi gaz.

Din contră i mulţumit şi el?
Bea un clondir de tulburel.
Cînd are vre-o sărbătoare,
Consumă numai drojdioare.
Cînd dobîndeşte vr'o amică,
De bucurie bea mastică.

Cînd nu-i nici trist, dar nici voios,
Atuncea bea vin tămîios.
Cînd e complect indiferent,
Absoarbe numai piperment.
Cînd crede că se plictiseşte,
Cu coniacuri se stropeşte.

Numai în aste'mprejurări
El umblă pe două cărări;
Dar alte dăţi, pre legea mea,
Vă jur că bietul om nu bea!

Kiriak Napadarjan.

CĂRŢI CARI NI S'AU TRIMES

Carmil şi Venus, poemă de d. V. Carmil. Se află de vînzare la librăriile Socec, Alcalay şi Sfetea. Preţul 2 lei.

GEORGESCU MAGICUL ORIENTULUI

Recomandăm d-luĭ Sihleanu, ca model de afişe spre a anunţa spectacolele Teatruluĭ Naţional, afişul de mai jos. Asemenea afişe aŭ avantajul că sunt comice chiar cînd reprezentaţiile sunt plicticoase Şi ce cere oare altceva publicul decît să se distreze? Iată afişul-model pe care ni'l trimete un amic, care a uitat însă să ne indice şi oraşul unde a văzut lumina acest nepreţuit document:

SALA HOTEL REGAL Variete
Astă-zi şi în fie care seară Representaţii de Variete
Unde mergem astă seară ???
să mergem la REGAL
PENTRU CE ???
pentru că la Regal au sosit
V. GEORGESCU
Magicul orientuluĭ şi Jócă
Torturi de Ichizitiile Spaniĭ şi
Comic de primul Rang
Are şi un frumos Repertor de magic
cu animal Dresat
Programul Artiştilor şi al Artistelor
Debutul D-luĭ V. GEORGESCU
Magicul Orientuluĭ
Debutul Domnişóreĭ Soffiof Marincoff
mezo soprană sîrbă
D-ra Nino Desavoie cântăreaţă Internaţicnală.
» Aneta Georgescu cup. Română
» Floria Georgescu cupletistă.
Debutul D-luĭ Boaseri COMIC

O STROFĂ

Secetă cumplită'n ţară,
Nicĭ-un rod nu-ţi mai aduce
Ţarina săcătuită;
Smara, însă, tot produce...

C. S.

ULTIMA ORĂ ŞI 5 MINUTE CĂDEREA GUVERNULUI

Coincidenţă fatală. — Conu Mitiţă decapitat. — D. Cantacuzino la putere. — La instrucţie. — Atitudinea noastră.

Coincidenţă fatală

Odată cu Port-Arthurul a căzut şi guvernul liberal.

Coincidenţă fatală: regimul şi a dat sfîrşitul în ziua de sfintul Ignat, 20 Decemvrie. Acesta e un indiciŭ care impune partiduluĭ liberal să proclame ca şef pe d. Al. Constantinescu-P.

Conu Mitiţă decapitat

Căcĭ, un noŭ şef trebue partiduluĭ liberal, dat fiind că toate ziarele aŭ fost de acord să constate că conu Mitiţă a fost decapitat.

Din parte-ne protestăm contra acesteĭ informaţiĭ mincinoase. Nu, conu Mitiţă n'a fost decapitat. Pentru a fi cine va decapitat, se cere neapărat ca să posedă cel puţin un cap. Ori, bietul conu Mitiţă — spre deosebire de Oculta care e hydra cu o sută de capete — n'avea nicĭ unul, — căci dacă ar fi avut cap, ar fi şi astăzi la putere.

D. Cantacuzino la putere

Imediat ce d. Cantacuzino a fost însărcinat cu formarea cabinetuluĭ, un vi col năpraznic s'a abătut asupra ţărĭi. Liniile aŭ fost înzăpezite. Din cauza aceasta mulţi partizani din provincie, carĭ aŭ invadat Capitala pentru a li se da slujbele promise — jucăriĭ de anul noŭ! — sunt în pericol să scape trenul.

La instrucţie

Noi nu facem meschine chestiĭ de persoane. Ceea ce ne interesează pe noi e schimbarea regimuluĭ, fiindu-ne absolut indiferente fâpturile efemere carĭ se perindează pe banca ministerială. In adevăr, ce importanţă poate avea pentru nişte oameni de principiĭ ca noi că în locul favoriteloŕ majestoase ale d-luĭ Geani vom vedea cercelul d-luĭ Grădişteanu? Schimbarea Domnilor, bucuria nebunilor, zice bătrînul adagiŭ, şi — slavă Domnuluĭ — doctorul Şuţu n'are nicĭ o legătură cu comitetul de redacţie al ziaruluĭ nostru.

Totuşi, unul din ministere ne interesează direct. E departamentul instrucţieĭ, «Furnica» fiind o instituţie eminamente culturală.

Eĭ bine, avem plăcerea să anunţăm că în fruntea acestuĭ minister va veni d. Mihail Vlădescu, iar ca secretar general d. Christu Negoescu.

D. Vlădescu, ca fostă Carada a Bănceĭ Poporuluĭ, este — prin definiţie — amicul nostru; decĭ — pînă'l vom vedea la lucru — îĭ acordăm un credit nelimitat, cerînd bine înţeles reciprocitatea.

Cît despre d. Christu Negoescu, ar trebui să fim păgîni ca să nu'l sprijinim. Suntem pentru Christu, fiind-că suntem creştinĭ; socotim că e de ajuns această profesie de credinţă.

Atitudinea noastră

Dar care e atitudinea noastră faţă de noul guvern, în general?

Pentru un moment nu credem de cuviinţă a ne pronunţa.

Aşteptăm ca M. S. Regele să ne consulte asupra situaţieĭ.

Reporter.

INTERVIEW CU O DISTINSĂ GOSPODINĂ

— Madam, eŭ ştiŭ că'ntre femeĭ
Aĭ un menaj de mîna întîĭ,
Două cuvinte, dacă vreĭ...
— Intreabă, domnule, şi treĭ.
— Vin la Crăciun de care beĭ?
— Acasă bem doar vin Ştirbey.
— Sparanghel, bame şi ardeĭ,
Conserve 'n fine o să ieĭ?
— Fireşte, tot de la Ştirbey.
— Dar unt, mălaiŭ, faină? — Heĭ,
Bine 'nţeles de la Ştirbey.
— Dar toate astea costă leĭ?
— E foarte eftin, jur pe zeĭ!
— Şi calitatea? — *Des merveilles!*

Reporter

www.dacoromanica.ro

La Berăria „Gambrinus“

DIN PIAȚA TEATRULUI

PE LÎNGĂ EXCELENTA **BERE OPPLER PELEȘ**

CEA MAI GUSTOASĂ BERE DIN TARĂ

SE MAI SERVEȘTE :

VIN ALB ODOBEȘTI. – VIN ALB DRĂGĂȘANI SUPERIOR. – COTNAR VERITABIL. – VIN NEGRU NICOREȘTI. – VIN NEGRU GOLU-DRÂNCII. – NEGRU GRECESC (TENEDOS). CHAMPAGNE. – LICORURI. – ȚUICĂ NATURALĂ CALDĂ SAU RECE.

BUFETUL PERFECT ASORTAT. Zilnic **STRIDII** proaspete. – La orî-ce oră din noapte **SUPĂ CALDĂ.**

Contra tuseĭ, bronșiteĭ, laringiteĭ, cereș̦ĭ :

PASTILE SENEGAL

CUTIA 1 LEU

De vânzare la farmacia D-luĭ A. Petra din Găeș̦ti.

RESTAURANTUL FRASCATTI

AL DOMNULUI

N. S. VERRA

este localul preferat al tuturor cari doresc mâncări de calitate superioară, vinuri excelente, serviciŭ prompt și elegant și preț̦uri din cele mai moderate.

O ADMIRABILA ORCHESTRĂ

DELECTEAZA PE CLIENȚI IN TIMPUL MESEI

„ROMÂNIA“

Societ. Cooperativă de Manufactură Confecțiuni, Mode, Mărunțișuri și articole de Menagiu.

BUCUREȘTI, BULEVARDUL CAROL, 5

(Vis-à-vis de Ministerul de Domenii)

Aduce la cunoștința Onor. public că în urma moratoriului acordat de onor. tribunal comercial Ilfov a dispus vînzarea tuturor mărfurilor de

Manufactură, pînzărie, stofe, lenagiuri, postavuri, perdele, dantele, articole de galanterie, garnituri de rochii, articole de mode, mătăsuri, confecțiuni de haine bărbătești

cu PREȚURILE COSTULUI FĂRĂ CÎȘTIG

Rugăm deci onor. public să se grabească a ne visita pentru a se convinge de bogatul asortiment și de eftinatatea preț̦urilor.

LA RESTAURANTUL

NIȚĂ DUMITRESCU

CALEA GRIVIȚEĬ, No. 133.

Se mănâncă bine, eftin și curat

9 LEI CARTELA

Dr. GEORGE D. FISCHER

OCULIST

S'A MUTAT

STRADA DOAMNEĬ, No. 27

Consultațiuni 11 — 12 a. m. 4 — 6 d. a.

HOTEL ȚARANU

(Fost Hotel Griviț̦a)

CALEA GRIVIȚEĬ lîngă Gara de Nord

Trecînd sub o nouă administrație, face cunoscut că pune la dispoziția clienților, camere mobilate curat, cu preț̦ul de la un leŭ în sus.

Dr. MENDONIDE

S'A MUTAT

No. 43, STRADA SCAUNE, No. 43

BUCUREȘCÍ

ADMIRABILE LUCRĂRI

Dinți pînă la 10, cinci leĭ unul ; ce trece peste 10, 4 leĭ unul. Dentura complectă 2,85 dintele Scosul 2 leĭ. Plumbuitul de la 4 leĭ în sus.

NICOLAE MARIESCU

DENTIST de la Facultatea din Paris

11 bis, STRADA REGALĂ, 11 bis.

Boale interne și sifilitice

(PEPT, STOMAC, GENITO-URINARE)

SPECIALIST

Dr. ERACLI STERIAN

Vechiŭ intern și medic al Ef. Spit. Civile

Consultații pentru bărbați, femeĭ și copiĭ de la 10-12 și de la 5—7

Str. Bib.-Vodă 22, colț Șerb.-Vodă

BIUROUL AVOCAȚILOR ASOCIAȚI

Direcțiunea d-lor avocați *Mihail P. Rădulescu,* fost procuror și judecător de tribunal și *Mircea G. Petrescu* fost judecător și primar. La acest biuroŭ se plasează cu ipotecă **500.000 leĭ** în total saŭ în parte.

Strada Armenească, 24.

NIȚĂ IONESCU

CISMAR

10, CALEA ȘERBAN-VODĂ, 10

Primește comande de orî-ce soiŭ de ghete și pantofi, lucrați elegant

Preț̦uri convenabile. Viŭ la domiciliŭ, chemat printr'o carte poștală.

IMOBILUL „CONSTANTINOPOL“

BERARIE ȘI HOTEL

CALEA GRIVIȚEI, 183

Lipit de grădina Gărei de Nord

Trecând sub o nouă Administrație s'a reorganisat

Berăria oferă și *aperitive, cafele;* iar seara o muzică mulțumitoare.

Hotelul curat și ieftin, cu intrare retrasă.

COFETĂRIA „UNIREA“

BOMBONERIE, PATIȘERIE FINĂ, CHOCOLATERIE,

DIFERITE LIQUERURI, VINURI STREINE ȘI

INDIGENE, CHAMPAGNE, DIFERITE MĂRCI

PREȚURI MODERATE. — PRIMEȘTE COMANDE din PROVINCIE contra RAMBURS

TH. DIMITRESCU & THEOFILESCU

STRADA CAROL, 58 (Sub Hotel Central).

TIPOGRAFIA «UNIVERSITARĂ» A. G. BRĂTĂNESCU STRADA ACADEMIEI, No. 30.

www.dacoromanica.ro

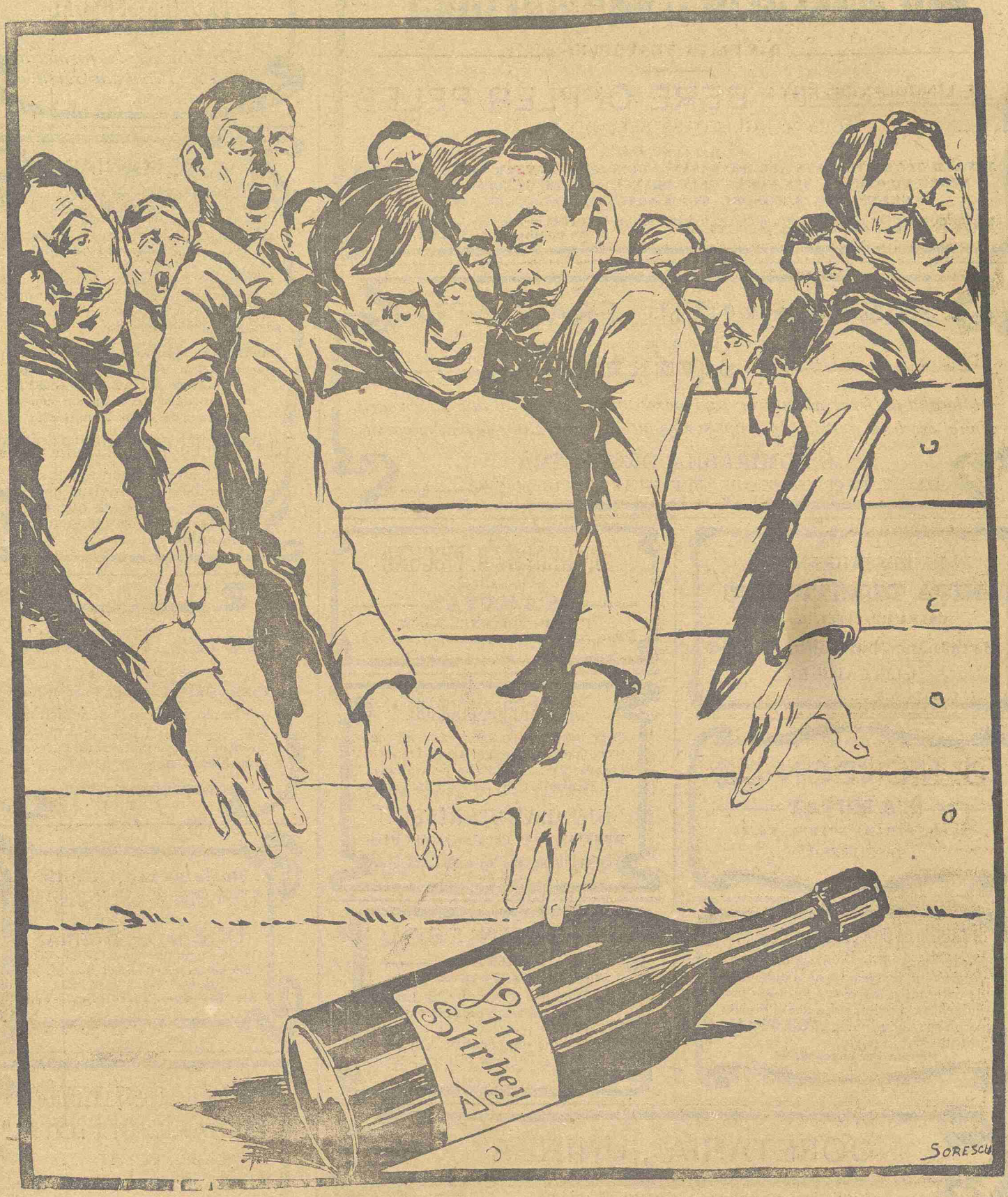

www.dacoromanica.ro